

i Fredericia og nærmeste Omegn af de franske Huguenotter, som under Religionsfølgelserne bleve fordrevne fra deres Fædreland og derefter søgte hertil. De kom uden alle Subsistensmidler her til Landet, hvor de da — idetmindste var Forholdet endnu saaledes i min Barndom — da de ikke selv eiede Jord, gjorde Afford med de større Fordeiere i Byen om, at de skulde dyrke disses Jord, hovedsagelig med Tobak og Rodfrugter, imod at de selv fik en Part af Udbyttet, medens Jord-eierne fik den anden Part. Denne lille Befolkning staar for mig næsten som Ideale af en fattig Arbejderbefolkning. Vrefjære, flittige og stræbsomme levede de i den yderste Tarvelighed, og dog levede de et smukt uafhængigt Liv af deres Arbeide. Om nu end Forholdene siden den Tid have forandret sig og Andre end de dyrke Tobak i denne Egn, kan jeg dog ikke Andet end nære nogen Sympathi for det Erhverv, der i lang Tid skjænkede disse stakkels Menneſter deres væsentligste Livsvilkaar. Naar man nu som Grund for Lovforslaget anfører, at, naar Tobakken bliver saa høit beskattet, kan det ikke gaa an, at man lader en Gren af Tobaksproduktionen være uden nogensomhelst Byrde, saa vil jeg dog sige hertil, at, naar der fra saa mange Sider med Jøie er gjort gjældende, at der er den Mangel ved Tobaksbeskatningen ved Lov, at, medens der er en ganske overordentlig Forskjel paa Prisene paa Tobak, og da navnlig Cigarer, saa at man for det samme Kvantum eller rettere for den samme Vægt maa give fra 2 til 100 Ore, og at det er meget vanskeligt at opstille saadanne Beskatningsregler, at man gjennem det Personale, der skal vaage over Statens Indtægter i denne Retning, kan faae en virkelig paalidelig Kontrol med Afgiftens rigtige Fordeling, saa forekommer det mig dog, at, da Alle ere enige i, at den Tobak, der avles her i Danmark, er og kun kan blive af hderst ringe Kvalitet, der her jo et Punkt, hvor man, hvad man med Hensyn til Odstolden ikke faae nogen Mulighed for, kan frigjøre det billige Produkt, uden at man ud-sætter sig for, at det kostbare Produkt kommer ind under den Frigjørelse, som var fastsat for det billige. Man kan sige: Lad den fattige Klasse, der hovedsagelig er den, der bruger den ringe Tobak, have dette ringe Parti, lad den blive fri for denne Afgift, og dersom man saa endelig vil have en Erstatning derfor, kan man jo faae den ved høiere Skat paa den Tobak, der indføres fra Udlandet, som i Virkeligheden staar langt høiere og langt nærmere vil kunne betragtes som Luxusartikel end den hjemmeavlede Tobak. Der forekommer mig altsaa ikke at være

nogen alvorlig Grund at anføre imod, at man giver denne Tobaksavl, der dog har et meget ringe Omfang, fri; men skal man for Principets Skyld endelig have en Afgift paa den, kan jeg ikke ganske erkjende Vanskeligheden ved at lægge en Arealſkat paa de Arealer, der anvendes til Tobaksdyrkning. Jeg vil altsaa henstille til den høitærede Minister og til dem, der iøvrigt faae Indflydelse paa denne Sags Afgjørelse, om man ikke kan frafalde dette Forbud mod Tobaksdyrkning.

Dusen: Da jeg netop er fra den her omhandlede Egn og er bleven valgt i den Valgkreds, hvor Tobaksavlen hidtil har fundet Sted, og hvor den oprindelig hører hjemme, har jeg fundet mig besøiet til ogsaa for mit Bedkommende at knytte et Par Ord til det foreliggende Lovforslag. Jeg kan iøvrigt i Meget være enig i, hvad der allerede er blevet udtalt. Som det vistnok vil være ærede Medlemmer bekendt, er Tobaksavlen indført her i Landet af den reformerte Menighed, der, saavidt jeg mindes, i 1719 blev indtaldt af Kong Frederik den Fjerde fra Brandenburg, og som nedsatte sig og tog Bopæl i Fredericia. Indtil omkring 1864 vare Fredericias Byes Jorder ogsaa omtrent de eneste, hvorpaa der blev dyrket Tobak. Da nu under Krigen i 1864 Beboerne fra Fredericia maatte flygte til Byen, lærte de, der vare fjendte med Tobaksavlen, Beboerne omkring Middelfart at dyrke denne Plante, og der har saa siden 1864 ogsaa været drevet nogen Tobaksavl ved Middelfartegnen. Men efter hvad der nu i den senere Tid er oplyst, synes jo Tobaksavlen paa Fyn ikke at have nogen Fremtid for sig, det synes, som om denne Avl ikke passer for Forholdene der, eller som om Beboerne tabte Lyften til at have med den at gjøre, og de, der have havt Veilighed til at erkjende, hvilket Arbeide, hvilken Uleilighed der er forbundet med denne Avl, ville ogsaa finde det ganske naturligt, at Folk tabe Interessen derfor. Det er saaledes meget rimeligt, at Tobaksavlen om kort Tid vil være indskrænket til igjen som oprindelig kun at finde Sted paa Fredericia Byes Jorder. Dette synes jo allerede at være nok til, at man ikke behøver at tage saa stærke Forholdsregler, som nærværende Lovforslag vil søge at bringe i Anvendelse. Hvis det nu er Tilfældet, hvad der baade er gjort gjældende i det andet Thing og i dette ligesom ogsaa, saavidt jeg erindrer, af den høitærede Finanzminister, at den hjemmeavlede, indenlandske Tobak er saa inderlig slet, at den ikke egner sig til at ryges og kun i ganske ringe Grad egner sig